

(המשך מעמוד 23)

יש משבר במפלגת העבודה והוא גלוי לעין.

מה סיבת המשבר?

המשבר הוא תוצאה של פרדוקס שנק' לענו אליו אחרי הבחירות. מצד אחד, תוצאה בעלת משמעות: 47 מנדטים לעור מת 32 בבחירות הקודמות; מצד שני, לא אהנו הרכבו את הממשלה. לו היינו נכ' שלים ממש, היה במי לחלות את האשמה, לו היינו מנצחים ממש, אולי לא הייתה בעיה. אנחנו כלואים בין הישג ובין נסיון

המצע של מפלגת העבודה רחוק מאוד מדיעותיהם של יוסי שריד, זאב שטרנהאל ודן הורביץ. שושנה ארבי-אלמוזלינו יכולה להרגיש בנוח

די קשה לעשות את חשבון-הנפש האמיתי. זה גורם לתיסכול מעורב בחוסר ידיעה של מה ניתן לעשות. בעיות שהן ביסודן לא כל כך מהותיות מקבלות פתאום תודה גדולה. ויש כמה נושאים חשובים שעלו בבחירות ושצריך לתת להם תשובה בעתיד.

למשל? נושאים כמו המצע הרעיוני-כלכלי-חברתי-מדיני. זה בעצם הכל! נכון, צריך לתת את הדעת מהבחינה האלקטורלית לשאלה אם הציבור לא

יכול להיות שעם הזמן יתקררו הרוחות, ויכול להיות שהמפלגה תיכנס למילחמה אמיתית. יוצרו גופים שיאגרו כוחות צנ' טריפוגליים, שימשכו החוצה. השמועות אומרות כי פרס ורבין נמרו בעצם את עצמם... דעתי שונה. עובדה היא, שהישגו הישג לא קטן בבחירות, ואי-אפשר לסעון כלפי ההנהגה, בעיקר כלפי פרס, רבין וברילב, שהם נחלו כישלון אישי. אי-אפשר להת' חלק בניצחונות ולהתנער מהכישלונות. בעוד שנה וחודשיים יהיו בחירות לרשר' יות המקומיות, וצריך לאפשר להנהגה ה' נוכחית להפיק לקחים ולהוכיח שהעלייה בבחירות אינה עניין מיקרי, וכי הם מסוגי לים להציע את המפלגה קדימה. מה יקרה אם בעוד שנה וחודשיים תיווכחו לדעת שתחת להתקדם ולהפתח, נקצעתם ל' קשיים ונקרעתם מכפנים? האם גם אז תמשיכו לתת הזדמנות להנהגה הנוכחית? במיקרה כזה נחליט מה לעשות. כלומר, תבקשו מההנהגה הנוכחית לפנות את מקומה? הסיק עד שנבקש מההנהגה הנוכחית להסיק מסקנות אישיות יש לתת לה אפשרות להציע אותנו קדימה.

כמיפלגת העבודה נערכים כעת זה מוד זה שני מחנות: מחנה אחד הרוצה כך כמנהיג אפשרי ומחנה שני הרוצה ביעקוב לוינסון, שהוצע לו לפני הבחירות להיות מועמד לתפקיד שר' האוצר.

לוינסון אינה לוינסון? לוינסון בכלל לא נמצא כעת בארץ.

חבריה-הכנסת יוסי שריד, כך ניתן להבין מהתבטאויותיו האחר' רוצה ללוינסון.

אני לא יודע על מה את מדברת. יוסי שריד הפנה את תשומת-ליבי לאותו שר' דורידני שלו. הוא אמר לי שהוא מעלה אפשרות שאני אהיה יורש אפשרי. הוא הזכיר גם את יצחק נבון, ולמעשה השאיר אפשרות פתוחה.

מיפלגה מתפוררת. המפלגה תחליט בעניין שלי. זה לא עניין אישי. האם אתה מכין דך לזכי למיקרה כזה? את יודעת מה קרה איתי בבחירות ה'

יוסי שריד אמר לי שהוא מכנה את תשומת-ליבי לאפשרות שיתמוך בי כיורש אפשרי

אהרונות? הרחוב, כמו שאת קוראת לו, אמר שהייתי מסי' 2 אחרי פרס. הסתובבתי ימים ולילות בכל הארץ, זה נקרא לזכי? זה נקרא קבוצות כוח? אם כן, אז כן הקמתי לזכי בקרב קהל הבוחרים של המפלגה. אך אם את מתכוונת למשיכת

הצבאי. התבטאות זו עוררה סערה. גם כרמטכ"ל וגם כמח"ט לא יכולתי לסבול שנכנסים לי לצבא למעלה מ-60% בני עדות המיזרח ואילו לתפקידי מפתח מצליחים להגיע רק מעטים מאותם 60%. אמרתי כי חובת המדינה והצבא לתקן זאת. בתקופתי הוחזרו לשירות אלפי חיילים ש-סטרו קודם משירות צבאי. אחרי שאמרתי מה שאמרתי, הותקפתי גם עליידי וייצמן וגם עליידי שרון. אני טענתי שהמדינה חייבת לתת הזדמנות שווה לכל החיילים, ואומנם, פתחנו בתי-ספר מיוחדים לחיילים. לשמחת, ממשיך רסול עם בתי-הספר עד היום. אם כוונתך היתה טובה, ואם אומנם פתחת בתי-ספר לחיילים נחשבים, מדוע הותקפת?

מכיוון שהעזתי לציין עובדה שלא נע' מה לאוון. השתתפתי באופן פעיל בניסוח המצע החברתי של מפלגת העבודה - או אם זה נקרא להיות גועני אני לא יודע מה זה גועני. אני לא בר'אדם הפוחד להת' מודד עם עובדות ואני מודה שההתמודדות שלי עם עובדות באה לפעמים טרם זמנה.

בדרך כלל, כאשר איש צבא בכיר פורש מתפקידו ומנסה להת-

רמטכ"ל גור מסביר את מיכצע אנטבה וייצמן ביקש לקצר את שרותי כרמטכ"ל. אמרתי לו: אני 'א טוראי, ואותי לא מעניינים!

עדות בחיים האזרחיים, הוא נת' קל בקשיים. האם גם אתה נת' קלת בקשיים? אני מוכרח לומר, בדיעבד, לא היו לי בכלל בעיות לעבור מחיי-צבא לחיים אזר'יים. בכל זאת, מתפקיד שר' רמטכ"ל המעורה היטב בבעיות

חוטים זה לא הדרך שלי. אם יהיה לי כוח - זה יהיה כוח ציבורי אמיתי. הייתי רוצה, ברשותך, להתעכב על התבטאויותך שהת' פרשו כנזעזעות. כמיוהד על אותה התבטאות מפורסמת כג'סקאר בירושלים, שם אמרת בערך כך: "אנחנו עוד נדפוק אתכם כמו ש' דפקנו את הערבים".

אם ראית את סידרת הטלוויזיה הנבחר' רים, ודאי ראית איך החבר'ה של הליכוד מנסים לנפח התבטאות אחת ויחידה שהיתה לי. ראי, בג'סקאר היו בסך הכל 15 חבר'ה שהתפרעו. הם עמדו קרוב מאוד לבימה, כשאני עליתי לבימה לדבר הם דווקא לא התפרעו ואני אמרתי בחיוך על השפתיים, כי הם לא הרגינו אותי: יש לנו 15 אורחים מהליכוד. ולמה אני מד' גיש 15? כי היו שם 150 אלף איש. ספרתי אותם אחד לאחד, ואליהם דיברתי, והצי' טוט המדוייק הוא: דפקנו את הערבים, נדפוק גם אותכם.

לא היה שם שום עניין עדתי. לא דיברתי על עדות, דיברתי על 15 חבר'ה שהת' פרעו. זו עלילה לעשות מזה עניין עדתי. בסוף הכנס נגיש אלי חייל ששירת איתי בירושלים ואמר לי: מה שאתה עושה זה לא הוגן. למה אתה משווה אותנו לערבים? אמרתי לו, מספיק שאתה נפגעת, ולמחרת התנחלתי בפומבי בכנס בטכניון בחיפה. מאו הופעתי במאות הופעות ודווקא בי שכונות ובעיירות היתה לי הצלחה. וכש' אומרים עלי שאני שונא עדות המיזרח, שהיה ברור שזה קשקוש מקושקש. נל' חמתי איתם, נפצעות איתם. כל הביצה הזו של צ'צ'אים ועדות מיזרח לא מגיעה אלי בכלל.

בראיון עיתונאי אמרת כי אינך מעוניין בחיילים בני עדות המיזרח, שמזרימים את רמתו של צה"ל. אמרת גם שאין סיכוי, לדעתך, שבני עדות-המיזרח יר' ביקו את הפער במהלך שירותם

כשאמרתי שאני, כרמטכ"ל, לא יכול לסבול את העובדה שבני עדות-המזרח מהווים 60% מהמתגייסים לצה"ל, זרק מעטים מגייסים לעמדת-מפתח, ציינתי דבר שלא נעם לאוון

הביטחון של ישראל עברת לתפי' קיר של מנהל חטיבה כ"ב, בור" - הפכת לפקיד במוסד כלכלי. נכנסתי לעבודה כמנהל חטיבת המתכת בכור על פי בקשת. ביקשתי במיוחד חטי' בה קטנה. רציתי להיות מחדש מספק גדוד ולהתחיל מלמטה. זה מילא את חיי באופן מלא. עולם המתכת הוא עולם מעניין - (המשך בעמוד 47)

אלי-סאדאת מדבר עם גור בנמלי-התעופה לוד, "חברי-ממשלה אמרו לי: למה אתה לוקח את סאדאת ברצינות?"

האם הקשבת לאותו שידור' רדיו?

לא שמעתי ברדיו, אך אני לא מוציא מכלל אפשרות שמישהו רואה בי מועמד להנהיג את מפלגת העבודה.

בהזדמנות קודמת אמרת שאתה רוצה להיות ראשי-ממשלה.

אני אמרתי שאני יכול להיות ראש' ממשלה, ואני עדיין אומר זאת. אך בינתיים לא אצה לי הדרך. למדתי במשך השנים כי יש הנהגה וצריך לאפשר לה למצות את כל האפשרויות.

ברגע לא אצה לך הדרך. מה יקרה בעוד שנה וחודשיים, אחרי שיונתן להנהגה למצות את כל ה' אפשרויות, אם יתברר שהוא נכ' שדה? בעוד שנה וחודשיים, אם ניווכח כי ה'